

A black and white photograph of Imre Szobotka in his studio. He is an older man with a mustache, wearing a light-colored jacket over a shirt and tie, and smoking a pipe. He is pointing with a long, thin object (possibly a pencil or a thin brush) at a large, textured drawing on an easel. The studio is filled with various items, including framed pictures on the wall, a large mirror, and a table with papers and other objects in the foreground.

SZOBOTKA IMRE VÉN DIÓFA (VECCHIO NOCE), 1935 KÖRÜL

*"A kubizmus elvi ridegségét
avval igyekeztem ellensúlyozni,
hogy formanyelvéből lehetőségig
kiküszöböltem az önkényes elemeket."*

SZOBOTKA IMRE (1890-1961)

Vén diófa (Vecchio noce), 1935 körül | *Old Walnut-tree, around 1935*

Olaj, vászon | Oil on canvas, 80 x 100 cm
 Jelezve jobbra lent | Signed bottom right: Szobotka I.

KIÁLLÍTVA ÉS REPRODUKÁLVA | EXHIBITED AND REPRODUCED:

- | XXI. Esposizione Biennale Internazionale d'Arte, Venezia, 1938, (kat.: 95. *Vecchio noce*)
- | Szobotka Imre festőművész gyűjteményes kiállítása, Budapest, Fränkel Szalon, 1938. március 13-27. (kat.: 4. *Diófa*)

FELTEHETŐEN KIÁLLÍTVA | PRESUMABLY EXHIBITED:

- | „A Magyar Képzőművészetért” Képzőművészeti kiállítás, Budapest, Múcsarnok, 1942. június 6-22. (kat.: 260. *Diófa*)

Kezdő ár | Starting price: 3 000 000 Ft / 7 500 EUR

Becsérték: 5 000 000 – 8 000 000 Ft

Estimate: 12 500 – 20 000 EUR

1. Szobotka Imre budapesti műtermében, 1922

2. Camille Pissarro:
Kacsák a Montfoucault-tavon, 1874
magántulajdon

3. Petr Petrovich Konchalovsky:
Zöld tölgyfák napnyugtakor, 1920
magántulajdon

„Művészi pályám elején a művészet és a harmónia titkos törvényeit kutatván, a kubizmusban találtam meg ezirányú kísérleteimhez a legtöbb lehetőséget. A térábrázolásnak és képzőművészeti problémájának benne érte el virulenciájának tetőpontját. A kubizmus elvi ridegségét avval igyekeztem ellensúlyozni, hogy formanyelvéből lehetőségig kiküszöböltem az önkényes elemeket. Ezidőbeli képeimen a tárgyak – előbbi analitikus ábrázolásukkal szemben – viszszererik egységes megjelenési formájukat, forma és szín kölcsönösen indokolják egymást s elrendezésükből mintegy magától adódik a kép kompozíciója. A főtéma még mindig a tér, de már megindul benne a szerves élet, hogy hamarosan ez vegye át a főszerepet. És a természet megint – mint mindig – visszatér. Az elvont és természeti elemek harca egy ideig még változó szerencsével folyik, de elbuknia egyiknek sem szabad, mert végső eredménynek csak a teljes kiengesztelődést, a harmóniát tekinthetem.” Szobotka Imre e festőtől szokatlanul egzakt, pontos és lényegre törő sorokban vallott művészetéről, 1938-as budapesti gyűjteményes kiállításának katalógusában. A tárlaton szerepelt a most aukcióra kerülő *Diófa*, vagy olasz nevén *Vén diófa* (*Vecchio noce*) című gyönyörű tájképrészlete is. A mű legnagyobb valószínűséggel Zebegényben, a Szőnyi István vonzásában kialakult laza művészcsoporthoz születtett 1935 táján. Érdekes de nem feloldhatatlan ellentmondásként, a mű hátoldalán az 1936-os, sorrendben 20. Velencei Biennálé eredeti cédulája látható, de maga a mű csak a következő, két évvel későbbi Biennálén szerepelt, igaz, ekkor már a nemzetközi tárlat katalógusában is reprodukálták. Hogy miként kerülhetett sor erre az apró anomáliára, arra nézve szinte csak egy megoldás kínálkozik: Szobotka még 1936-ban beküldhette művét a Biennálé magyar anyagának gyűjtőhelyeként szolgáló budapesti Nemzeti Szalonba, de ott valami adminisztratív hiba miatt kimaradhatott a Velencébe irányuló műtárgyanyagból. E hiba került kiküszöbölésre két évvel később, hirdette Szobotka alkotásának kiváló kvalitásait és töretlenül pozitív megítélését. A kép tehát 1938-ban egyszerre képviselte a modern magyar művészetet és öregbítette Szobotka Imre nemzetközi hírnevét.

RUM ATTILA

4. Paul Cézanne: Kanyar az erdei úton, 1873 körül
Solomon M. Guggenheim Museum, New York

5. Szobotka Imre: Malom, 1923
magántulajdon